

Griffienr.
Parketnr. : 66.L2.100117/03/sw3

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 26 SEPTEMBER 2006

(Bekl.)

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, éénnentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

Hoger beroep op 3.10.06 door OM tegen

_____ , caféhoudster, geboren te _____ op
wonende te _____

VERDACHT VAN :

Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitge-voerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

- het oprichten van een overdekt terras (12,5 m op 2,60 m en nokhoogte 3,02 m)
- aanbrengen van een structuurwijziging aan de voorgevel (vervanging van een vast raam door een schuifraam)

op het terrein, gelegen te _____
ten kadaster gekend onder _____ n eigendom toebehorende
aan _____ geboren te _____ op _____ wonende te _____

te _____ op 4, 5 en 6 december 2002 (st 6)

tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 3 000 (fortaitair geraamd op 1000 € per jaar) zijnde

- hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
- hetzij goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
- hetzij inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

* * * * *

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor op 17.03.2006.

3. De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **18 april 2006** :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf, bijgestaan door meester advocaat te die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van **12 september 2006** :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf, bijgestaan door meester advocaat te die de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;

- het negatief advies van het Openbaar Ministerie ter terechtzitting van 12 september 2006 bij monde van voornoemd, nopens de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Nopens de feiten

4. Ingevolge een schrijven vanwege het College van burgemeester en schepenen van om vaststellingen te doen inzake stedenbouwinbreuken, gaat de verbalisant op 08.01.2003 over tot vaststellingen.

Hij stelt vast dat aan de alwaar een drankgelegenheid, genaamd is gelegen, een overdekt terras werd geplaatst begin december 2002 met een structuurwijziging aan de voorgevel van het gebouw door het vervangen van een vast raam in de voorgevel door een schuifraam zonder dat een vergunning werd aangevraagd.

5. Bij verhoor op 08.01.2003 verklaart de beklaagde dat zij de zelfstandig uitbaatster is van het desbetreffende café dat eigendom is van

Ze beaamt een terras te laten plaatsen hebben op 04.12.2002 en dat ze daartoe een machtiging had verkregen van het gemeentebestuur van

In de machtiging stond wel dat wanneer een overbouwd terras werd geplaatst er een stedenbouwkundige vergunning diende te worden aangevraagd. Ze deed beroep op een architectenbureau om een dossier op te maken, doch dit werd pas na nieuwjaar ingediend. Ze nam naar eigen zeggen ook reeds contact op met die stelden dat het terras mocht geplaatst worden en dat het dossier toch zou goedgekeurd worden. Een drietal jaar voordien deed ze eenzelfde aanvraag en toen werd die goedgekeurd, doch de bouw ging niet door. Ze stelt ter goeder trouw gehandeld te hebben.

Op 03.12.2003 verleende het college van burgemeester en schepenen van de machtiging tot private ingebruikname van de openbare weg voor het plaatsen van een overbouwd terras met als voorwaarden onder meer dat de constructie verwijderbaar is, dat aan de huidige voorgevel geen wijzigingen worden aangebracht en dat er minstens 1,2 meter dient te worden vrijgehouden voor de vrije doorgang. Daarnaast wordt gestipuleerd dat de machtiging de aanvrager niet ontslaat van de verplichting tot het indienen van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een overbouwd terras (stuk 7, strafdossier).

5. Volgens gewestplan woongebied.

is het pand gelegen in

6. Een regularisatievergunning werd geweigerd:

- door het college van burgemeester en schepenen op 18.02.2003
- door de bestendige deputatie op 26.06.2003

In het besluit van de Bestendige Deputatie wordt onder meer gesteld dat de aanvraag niet a priori in strijd is met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, doch dat elke aanvraag dient te worden beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggend bebouwingsbeeld. In dat verband wordt verwezen naar de politieverordening op de private ingebruikname van de openbare weg – uitvoeringsbesluit inzake terrassen – zoals goedgekeurd in de gemeenteraadszitting van 11.04.1996 van de en gewijzigd in de gemeenteraadszitting dd. 17.06.1997 waarin een onderscheid wordt gemaakt tussen open terrassen, overbouwde terrassen en gesloten terrassen. Voorts stelt het besluit dat de hier opgetrokken constructie uit een gesloten constructief geheel bestaat waarin het cliënteel in alle weersomstandigheden beschermd is, zodat deze constructie als een “gesloten terras” dient te worden beschouwd in plaats van als een “overbouwd terras”. De aanvraag is dan ook in strijd met art. 4 van voormelde verordening dat stelt dat gesloten terrassen verboden zijn en nooit zullen, ook niet in uitzonderlijke gevallen, worden toegestaan. Voorts stelt het besluit dat zelfs indien de litigieuze constructie als overbouwd terras zou beschouwd worden, de aanvraag dan nog steeds in strijd zou zijn met art. 8.2 van voormelde verordening die bepaalt dat na het plaatsen van het terras minstens 1,20 m van de vrije doorgang volledig beschikbaar moet zijn, een voorwaarde die ook in de wegvergunning van 03.12.2002 werd opgenomen, doch dat hier de constructie tot op een afstand van 0,64 m tot 0,85 m van de rand van het voetpad werd opgetrokken. Daarnaast stelt het besluit dat de aanvraag, die voorziet in het bijna volledig dichtbouwen van het openbaar voetpad met een afgesloten constructie ook in strijd is met de goede plaatselijke ordening omdat daarmee het open karakter van wordt geschaad, waarbij het verminderen van de nuttige breedte van het openbare voetpad tot 64 à 85 cm ook nog eens hinderlijk is voor de voetgangers.

In rechte

7. De beklagde wordt vervolgd voor het oprichten van een overdekt terras (12,5 m op 2,6 m en een nokhoogte van 3,02 m), alsook het aanbrengen van een structuurwijziging aan de voorgevel (vervanging vast raam door een schuifraam) zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning).

8. Dat er in hoofde van de beklagde geen moreel element zou te weerhouden zijn, zoals voorgehouden ter terechtzitting van 12 september 2006, is niet correct.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat zij zeer goed wist waarmee ze mee bezig was, minstens dit diende te weten. Het feit dat ze een drietal jaar voordien wel een stedenbouwkundige vergunning aanvroeg, bewijst dit

ten overvloede. De tenlasteleggingen zijn dan ook bewezen in hoofde van de beklaagde

Nopens de strafmaat

9. De bewezen verklaarde tenlastelegging zijn de uiting van éénzelfde strafbare gedraging.

10. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde, zoals onder meer blijkt uit haar strafrechtelijk verleden.

De beklaagde pleegde een ernstige inbreuk door zonder zich ook maar enigszins te bekommeren om de geldende regelgeving doelbewust een overdekt terras te bouwen.

Zij dient te beseffen dat zij zich niet zomaar boven de wet kan stellen. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening en stedenbouw kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan het persoonlijk belang van de beklaagde.

Behoudens een veroordeling in 1983 beschikt de beklaagde over een gunstig strafregister hetgeen in haar voordeel spreekt.

Op de vraag van de beklaagde om haar de gunst van de opschorting van de uitspraak te verlenen, kan dan ook worden ingegaan.

De openbare orde en de maatschappij zullen immers voldoende gevrijwaard worden door de hierna vermelde maatregel. Anderzijds zou de toepassing van een sanctie de toekomstmogelijkheden van de beklaagde overdreven in het gedrang brengen.

De onderhavige beslissing staat bovendien de latere toepassing van een straf, ingeval van nieuwe strafrechtelijke inbreuken, niet in de weg.

De beklaagde heeft nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf.

De beklaagde heeft ter terechtzitting 12 september 2006 haar instemming betuigd met de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Nopens de bijzondere verbeurdverklaring

11. Het Openbaar Ministerie vorderde tevens, overeenkomstig art. 42 en 43bis SW, de bijzondere verbeurdverklaring van 3.000 EUR in hoofde van de beklaagde.

12. Dit bedrag werd forfaitair berekend op basis van een periode van drie jaar. Het staat vast dat de beklaagde door de wederrechtelijke constructie waardoor ze haar zaak uitbreidde inkomsten heeft gegenereerd. De begroting op 3.000 EUR is naar het oordeel van deze rechtbank correct.

Voormeld bedrag is een vermogensvoordeel dat de beklaagde rechtstreeks uit het bewezen verklaarde misdrijf heeft gehaald.

13. Dit vermogensvoordeel dient te worden verbeurd verklaard. Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagde enerzijds schuldig wordt bevonden, maar anderzijds in het bezit zou worden gelaten van de winsten die zij uit het misdrijf haalde. Misdaad mag niet lonen.

Nopens het herstel

14. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde bij brief dd. 25.02.2005 het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand onder verbeurte van een dwangsom van 125 EUR per dag.

Bij brief dd. 27.07.2005 sloot de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aan bij deze vordering eveneens onder verbeurte van een dwangsom van 125 EUR per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Behalve de toepassing van de strafwet vorderde het openbaar ministerie eveneens het herstel en het opleggen van een dwangsom van 125 EUR per dag.

15. Op vraag van de rechtbank werd bijkomend onderzoek verricht. Daaruit is onder meer gebleken dat er zich gelijkaardige terrassen bevinden

Daarnaast blijkt dat door het college van burgemeester en schepenen wordt aangekondigd dat een voorstel zal worden ingediend om de laad-en loszone van de terrassen te wijzigen in voetpad zodat het niet meer mogelijk zal zijn om aan de terrassen zelf te parkeren. Als compensatie zou een taks worden geheven bij de desbetreffende horecazaken.

Indien dergelijk initiatief zou worden genomen, zou dit desgevallend repercussies kunnen hebben op onderliggend dossier. Zo zou onder meer de vrije doorgang van 1,20 m niet langer verhinderd worden. Naar het oordeel van de rechtbank zou dergelijke beslissing dan ook desgevallend van invloed kunnen zijn op de herstelvordering, minstens acht de rechtbank

het opportuun de beslissing omtrent de herstellvordering vooralsnog onbepaald uit te stellen teneinde de afloop van het aangekondigd gemeentelijk initiatief af te wachten.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 42 en 43bis, 65, 100 van het Strafwetboek;
art. 1, 3, 5, 6 wet van 29 juni 1964

DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak,

STRAFRECHTELIJK

ZEGT dat de betichting in hoofde van de beklaagde naar eis van recht bewezen is.

GELAST de **opschorting van de uitspraak** van de veroordeling in hoofde van gedurende een termijn van **DRIE JAAR** vanaf heden.

Beveelt overeenkomstig artikel 42.3, 43 en 43bis strafwetboek, de bijzondere verbeurdverklaring van 3.000 EUR, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op 62,02 EUR.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

Stelt de beslissing omtrent de herstellvordering onbepaald uit.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **ZESSENTWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZES**

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- substituut-procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier